

det, at virksomheder kan man ikke sætte i fængsel. Selskaber kan ikke sættes i fængsel, dem kan man kun give bøder. Men der er jo nogle mennesker, der har et personligt ansvar for at have lavet de aftaler her, og dem mener jeg man skal kunne retsforfølge på det område, ligesom man kan for anden økonomisk kriminalitet. Det er min indstilling til tingene, og jeg vil gerne have det opklaret, så vi kan få et svar på det.

Til hr. Frode Sørensen: Jo, men jeg tror bare ikke på, at hver familie vil få 15.000 kr. mere til forbrug. Man kan ikke trække ét element ud af samfundsøkonomien. Det er det samme, som hvis man for eksempel ville fjerne mellemskatten, som nogen argumenterer for, og som vi måske også kunne argumentere for, så kan man helt nøjagtigt regne ud, hvad det koster i mindre skatteindtægt at fjerne mellemskatten, men hvis ikke man modregner den dynamiske effekt, det giver, regner man jo fejl.

Det er det samme som at indføre noget, som skulle virke, men som man altså ikke regner med virker; man regner faktisk med, at det ikke virker. Sådan kan man altså ikke trække ét element ud her. Det, jeg siger, er, at det holder gang i samfundsøkonomien, så man kan ikke regne det så forenklet ud, som Konkurrencestyrelsen gør det.

Det føler jeg mig helt sikker på er det, man gør, for det er den måde, man regner på i Finansministeriet osv., når man snakker om, hvor meget f.eks. barselorlov koster. Så regner man ud lige nøjagtigt, hvad barselorloven koster, hvor meget arbejdskraft den trækker ud, og så betynder det så og så meget for bruttonationalproduktet.

Man modregner ikke alle de indtægter og alle de fordele, det giver på kort og på længere sigt. Jeg tror, det er den samme model, der ligger til grund for Konkurrencestyrelsens beregning, det føler jeg mig helt overbevist om at det er.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først vil jeg sige tak for den positive modtagelse, forslaget har fået.

Jeg kan sige, at vi da er meget indstillet på at tale med Folketingets partier om denne her sag. Jeg mener, at det er en vigtig sag for hele vores erhvervsliv og vores forbrugere, og derfor ser jeg selvfølgelig gerne et så bredt flertal bag ved loven som overhovedet muligt.

Der er generelt fra ordførerne rejst nogle tilkendegivelser om bødestørrelser. Jeg vil gerne

sige det helt klart, at det ikke skal kunne betale sig at lave ulovligheder omkring konkurrencebegrænsninger m.v. Det er årsagen til, at vi nu skærper bødekrafter. Det skal ikke kunne betale sig. Sådan må det være.

Der har også været sat spørgsmålstejn ved, hvorfor regeringen ikke har fængselsstraf med inde i det. Det blev jo netop berørt her af Venstres ordfører, at i de store sager, hvor tærskelværdien afgør, at sagen behandles i EU, er der altså ingen fængselsstraf. Vi kan komme i det dilemma, at de mindre sager her i Danmark kunne give fængselsstraf, mens man så i de store sager, hvor man ikke går efter det samme, må undlade at give fængselsstraf.

Jeg ser frem til en positiv behandling af forslaget, og vi vil gøre vores til, at vi samler et så bredt flertal som overhovedet muligt bag ved loven.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 172: Forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og lov om Erhvervsankenævnet. (Insiderregister, integrering af forbrugerhensyn, kompetencefordelingen på værdipapirområdet og skærpelse af insiderregler).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 21/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Rikke Hvilshøj (V):

Da Venstres ordfører på dette lovforslag ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Et af de væsentligste elementer i dette lovforslag er de foreslåede ændringer af reglerne om god skik, hvad angår værdipapirhandel. Den eksisterende kompetencekonflikt og den dermed forbundne risiko for udstedelse af forskellige og indbyrdes stridende regler inden for den finansielle sektor skaber usikkerhed for forbrugere og for virksomhederne.

Det har været en realitet i det seneste år, hvor der er udstedt regler for værdipapirer, der på visse områder er indbyrdes modstridende.

Det er derfor meget positivt, at der med dette lovforslag samt det efterfølgende lovforslag nr. L 173 tages initiativ til at præcisere kompetenceforholdet vedrørende udstedelse af regler om god skik. Mange af mine bemærkninger til dette emne vil derfor være knyttet til såvel L 172 som L 173.

Kl. 18.30

Hensynet til forbrugerbeskyttelse nødvendiggør, at der bliver etableret en klar retstilstand og entydige regler på området, og det samme gør sig gældende, hvis vi skal opretholde et velfungerende finansielt marked.

Betydningen af velfungerende finansielle virksomheder rækker længere end blot til virksomhederne selv, idet en effektiv kapitalallokering er afgørende for hele samfundets udviklingsmuligheder.

Venstre er af den opfattelse, at der med lovforslaget samt med L 173 etableres en god og fremtids sikret kompetenceafklaring, hvor der er lagt stor vægt på forbrugerbeskyttelse.

Det er med dette lovforslag økonomi- og erhvervsministeren, der efter grundig høring af de relevante parter, heriblandt Forbrugerombudsmanden, fastsætter regler om god skik. Denne model har fået bred opbakning fra Forbrugerrådet og den finansielle sektor, og det mener Venstre er et godt grundlag for en ny og klar kompetencefordeling.

Et andet væsentligt element i lovforslaget er forslaget om indførelse af et insiderregister samt forslaget om at udvide forbuddet mod insiderhandel til også at omfatte handel med investeringsbeviser i noterede selskaber, således at alle investeringsbeviser bliver omfattet.

Gennem de senere år har vi set en positiv udvikling, hvor borgerne i stigende omfang investerer i aktier og investeringsbeviser primært i relation til pensionsopsparing, og det er en udvikling, som vi i Venstre gerne vil understøtte og fremme. Også i det lys indgår forbrugerbeskyttelse med høj prioritet, hvor forbrugere skal

have et værn mod kursmanipulation og insiderhandel.

Oplysning om insideres handel med og beholdninger af egne aktier er en kursrelevant information, der fremmer markedsgennemskueligheden. Vi kan derfor også støtte ministerens forslag på dette område, hvor den administrative byrde for virksomhederne må vurderes at være acceptabel i karakter og tidsforbrug.

Med disse bemærkninger kan Venstre anbefale lovforslaget.

Frode Sørensen (S):

Med dette lovforslag, L 172, og det næste har økonomi- og erhvervsministeren til hensigt at flytte hidtidige kompetencer på det finansielle område fra Forbrugerombudsmanden til ministeren. Det skal efter regeringens opfattelse ske for at skabe en bedre forbrugerbeskyttelse inden for finanssektoren. Hvad angår værdipapirer, mener ministeren, at den bestående ordning, hvor Fondsrådet og Forbrugerombudsmanden til dels har den samme kompetence, har affødt usikkerhed for forbrugere. Derfor vil ministeren selv have kompetence til at indføre et regelsæt for god forretningssskik.

På baggrund af forberedelsen af et regelsæt fra Finanstilsynet i forskellige typer af samarbejde med Forbrugerstyrelsen, Fondsrådet og Forbrugerombudsmanden og efter en bred høringsrunde vil ministeren så selv udstikke et endeligt regelsæt.

Ministeren ønsker tillige at indsætte en forbrugerrepræsentant i Fondsrådet, hvad der umiddelbart virker som en udmærket idé, men spørgsmålet er, om det sikrer forbrugerbeskyttelsen. Fondsrådet og på samme måde Det Finansielle Virksomhedsråd har jo nemlig et flertal af repræsentanter for den finansielle sektor og normalt ligesindede erhvervsrepræsentanter.

De øvrige dele af forslaget handler om at skabe et insiderregister, der skønnes at kunne have en præventiv effekt og skabe gennemsigtighed på værdipapirmarkedet.

Det foreslås at standse insiderhandel også i de unoterede investeringsforeninger, og det foreslås at præcisere kompetencerne for Finanstilsynet. Disse forslag er ganske fornuftige.

Men det centrale problem er den konflikt, som ministeren nu har valgt at løse ved selv at tage magten over de etiske regler i den finansielle sektor.

At styrke forbrugersikkerheden ved at gøre retningslinjerne for god værdipapirhandelsskik

til juridisk bindende regler i stedet for vejledende regler, som man kan følge efter lyst, er faktisk helt o.k. Og på papiret ser det også ganske fornuftigt ud at samle kompetencen under ministeren, men vi kan frygte, at denne kompetence reelt giver bankerne adgang til grundlæggende at kontrollere sig selv med baggrund i den førnævnte fordeling af repræsentanter i Fondsrådet, som skal rådgive ministeren.

Sagt direkte: Forbrugerombudsmanden skal fremover fortsat have en mulighed for med markedsføringsloven i hånden at kunne anlægge retssager om god skik på det finansielle område. Der er vel egentlig ikke nogen, der synes, at den finansielle sektor ikke skal være omfattet af markedsføringslovens bestemmelser for god skik.

Forbrugerombudsmanden er en uafhængig institution, og vi kan ikke leve med, at bankerne selv definerer reglerne for god skik og derefter selv kan tage stilling til, om regelsættet er fulgt.

Jeg skal ikke her forsøge at trække linjerne op i det opgør, der har været mellem Forbrugerombudsmanden og ministeren som følge af de to lovforslag, vi har til behandling, men jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at Forbrugerombudsmanden fortsat har til hensigt at udføre sit arbejde som aftalt.

Jeg vil egentlig også godt bede ministeren om at kommentere et citat fra Jyllands-Posten om, at den finansielle sektor ofte har obstrueret Forbrugerombudsmanden, og citatet lyder:

»Jeg har igennem 7 år forgæves forsøgt at få forhandlinger med banker og forsikringselskaber om minimumsretningslinjer for god kundebehandling og kundevilkår«.

Således ifølge Forbrugerombudsmanden.

Kl. 18.35

Endvidere synes jeg også, jeg vil anmode ministeren om at sende udvalget korrespondancen, altså ministerens brev til Forbrugerombudsmanden og også dennes svar. Det er lidt utilfredsstillende en gang imellem at skulle ty til Radioavisen og andre medier for at få indsigt i, hvad der udveksles af interessante synspunkter.

Vi vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og søge at skabe tilslutning til vore synspunkter. Det vil også blive nødvendigt at stille nogle ændringsforslag, og vi vil grundigt studere de mange høringssvar, de meget omfattende høringssvar, som vi har fået for ganske kort tid siden. Vi håber naturligvis, at ministeren vil være med til at sikre et godt og fornuftigt udvalgsarbejde.

Jeg skal sige, at De Radikale ikke kan være til stede, men i det store og hele deler de fremlagte synspunkter.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg lyttede opmærksomt til hr. Frode Sørensen indlæg, som jeg i lange stræk var meget enig i.

Jeg vil bare godt spørge: Hvad er det præcis, hr. Frode Sørensen mener med, at bankerne i højere grad nu skulle kunne være i stand til at kontrollere sig selv? Er hr. Frode Sørensen ikke enig med mig i, at den form for retningslinjer, der lægges op til her, i virkeligheden har en langt stærkere retskraft end den form for retningslinjer, som Forbrugerombudsmanden hidtil har haft mulighed for at fastlægge, i og med at det så er under tilsyn af Finanstilsynet, og at man i sidste ende kan påtvinge bankerne, at de skal følge retningslinjerne, sådan at man, set i forhold til de retningslinjer, Forbrugerombudsmanden hidtil har udstedt, er i den situation, at det faktisk ville være bankerne, der skulle anlægge sag for at få omstødt nogle retningslinjer, hvor det hidtil har været sådan, at Forbrugerombudsmanden måtte anlægge en sag, hvis hans retningslinjer skulle følges?

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg lyttede også til hr. Frode Sørensen og hans beklæmninger i forhold til varetagelse af forbrugernes interesser i det her og risikoen for, at det er den finansielle sektor, der stadig har flertallet. Derfor vil jeg gerne – ved at stille hr. Frode Sørensen et spørgsmål herom – sikre mig, at han har bemærket, at hvis der er uenighed i indstillingerne, er der mulighed for, at de uenigheder bliver gjort til kende i den skrivelse, der bliver sendt til ministeren, således at ministeren er bekendt med alle synspunkter. Og i det tilfælde mener jeg faktisk i sidste ende, at det vil styrke forbrugernes interessevaretagelse i de her sager.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg synes, jeg hørte hr. Frode Sørensen sige, at der har været lidt vrøvl dér i 7 år. 7 år er mange, mange år med vrøvl, især på sådan et område som det finansielle marked. Det går ikke kun én vej, når der er vrøvl, det går som regel to veje.

Og med det sidste udspil, der har været fra Forbrugerombudsmanden, synes jeg ærlig talt, at det var meget bedre, at Forbrugerombuds-

manden gjorde, ligesom så mange andre gør i erhvervslivet, tog sin hat og gik, fandt et nyt job.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Først til hr. Lars Barfoed: Helt klart, det har større retskraft, ved at der nu er forpligtende regler, hvor det tidligere var sådan, at Forbrugerombudsmanden skulle forhandle frivillige aftaler, og så skulle han anlægge en sag, hvis de ikke blev overholdt. Helt klart, ingen som helst tvivl om den side af sagen.

Når jeg har udtrykt en vis frygt for, at man kunne kontrollere sig selv, skyldes det sådan set sammensætningen af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd, hvor bankernes repræsentanter sammen med erhvervsrepræsentanterne udgør et flertal.

Til fru Rikke Hvilshøj: Jo, jeg har set, at ministeren også får at vide, hvis der er mindretalsindstillinger, men jeg håber også, at fru Rikke Hvilshøj har set, at Forbrugerombudsmandens måde at agere på, komme med dagsordensforslag i de to råd, som han har adgang til, altså også er begrænset. Så det går måske lidt i den modsatte retning.

Kl. 18.40

Til fru Colette Brix kan vi sige: Jamen vrøvl i 7 år – det virker næsten sådan helt ægteskabeligt med en 7-års-krise, og jeg er ganske, ganske enig i, at den slags kriser normalt går to veje. Jeg vil da sige det på den måde, at det, jeg har bedt ministeren om, var at kommentere Forbrugerombudsmandens udsagn i Jyllands-Posten om, at han nu havde forsøgt i 7 år. Jeg har ikke dermed sagt, at der kun er én skyldig i den sag; jeg er nok meget enig i, at det går begge veje.

Med hensyn til, om man, hvis man ønsker skilsmisse eller andre ting, skal tage sin hat og gå, vil jeg overlade det til andre at vurdere.

Formanden:

Fru Colette Brix som ordfører.

Jeg forstår, at fru Colette Brix har problemer med at finde sine papirer. Hvis hr. Lars Barfoed er klar, bliver det hr. Lars Barfoeds tur nu, og så kan fru Colette Brix få en lille ventetid.

Lars Barfoed (KF):

Det har vist sig at være fuldstændig uholdbart – og det kunne man jo nok have sagt sig selv fra starten – at der er to myndigheder, der har overlappende kompetence til at fastsætte regler på det samme område i denne her sammenhæng, i

forbindelse med dette lovforslag, altså Fondsrådet og Forbrugerombudsmanden.

Når sådan to instanser udsteder retningslinjer og regler, der overlapper hinanden og på nogle punkter er i indbyrdes strid med hinanden, så fører det til, at retningslinjernes troværdighed og reglernes troværdighed og retskraft bliver svækket. Det fører til, at myndighederne, der udsteder disse retningslinjer og regler, bliver svækket, og det fører selvfølgelig også til en uholdbar retsikkerhed både for virksomhederne og for forbrugerne.

Det er den situation, som dette lovforslag skal rette op på og vil rette op på. Alle berørte instanser og interesser vil blive hørt i disse sager fremover, men der er ingen tvivl om, at det i sidste ende er økonomi- og erhvervsministeren, der har kompetencen til at fastlægge retningslinjerne og reglerne.

I forhold til det forslag, der oprindeligt blev sendt til høring, ja, der er der jo under indtryk af de mange og i vidt omfang ganske velovervejede kommentarer, der er sendt ind, sket nogle væsentlige ændringer. Det vil sige, at man har i virkeligheden i meget høj grad imødekommet de forskellige bemærkninger, som de parter, der er interesseret i denne sag, har fremsendt til ministeriet. Så jeg synes alt i alt, når vi taler om fastlæggelse af retningslinjer, at der er fundet en meget fin balance i det lovforslag, der nu foreligger.

Derudover indeholder lovforslaget også en række andre forslag end det, der vedrører Forbrugerombudsmanden og Fondsrådet, og hvem der nu har kompetencen til at fastlægge retningslinjer. Der er spørgsmålet om at udvide Fondsrådet med en forbrugerrepræsentant.

Det er jo korrekt, som flere i høringssvarene har gjort opmærksom på, at der dermed er tale om en vis ændret balance i Fondsrådet i forhold til den kompromisløsning, som man fandt i 1995. På den anden side er det altså væsentligt, at også de mindre investorer bliver repræsenteret i Fondsrådet, ikke mindst i lyset af, at almindelige forbrugere i stigende grad optræder som selvstændige investorer både på aktiesiden og på obligationssiden.

Hvad angår det foreslåede insiderregister, vil det uden tvivl bidrage til at skabe gennemsigtighed og dermed også have en præventiv effekt i forhold til ulovlig insiderhandel, så også det forslag kan vi støtte.

Vi synes også, det er i orden og rigtigt, at opgørelserne over handler i insiderregistre sker

gruppevis og som nettobevægelser. Det er ikke tanken i sig selv, at insiderregistret skal bruges til at offentliggøre enkeltpersoners aktiebeholdninger og aktiehandler. I det hele taget skal registret indrettes så enkelt og ubureaukratisk som overhovedet muligt.

Kl. 18.45

Jeg har noteret mig bemærkningerne bl.a. fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond og ATP om også at lade finansielle kontrakter som f.eks. aktieoptioner være omfattet af reglerne om insiderregistret. Det må vi se nærmere på.

I det hele taget vil vi selvfølgelig nu studere de mange høringssvar, der er kommet. Der er for en stor dels vedkommende tale om meget tekniske bemærkninger; dem vil vi studere ganske nøje under udvalgsbehandlingen, så vi kan sikre os, at der er blevet taget hensyn til alle relevante bemærkninger.

Men Det Konservative Folkeparti kan som udgangspunkt støtte lovforslaget, som det ligger.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Bare et ganske kort spørgsmål til hr. Lars Barfoed. Mener hr. Lars Barfoed, det er rimeligt, at Forbrugerombudsmanden, som deltager i møderne i Fondsrådet, ikke får særlige muligheder for at få optaget punkter på dagsordenen?

Og hvis hr. Lars Barfoed mener, det er rimeligt, at han ikke får disse muligheder, kan hr. Lars Barfoed måske med sin baggrund give en begrundelse for, hvorfor den rimelighed er der?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Forbrugerombudsmanden er jo ikke medlem af Fondsrådet, men vil i henhold til lovforslaget få mulighed for at deltage, når bestemte sager skal drøftes, altså når man skal udtale sig om disse retningslinjer. Derfor ligger det, synes jeg, i sagens natur, at der er visse dagsordenspunkter, der betyder, at Forbrugerombudsmanden kan deltage. Så ville det være lidt usædvanligt, hvis Forbrugerombudsmanden, som ikke er medlem af Fondsrådet, derudover kan begære bestemte sager på Fondsrådets dagsorden. Jeg ser ikke nogen logik i det.

Så medmindre hr. Frode Sørensen har gode argumenter, som jeg ikke har tænkt over, så synes jeg, det er helt i sin orden og logisk, at Forbrugerombudsmanden, som ikke er medlem af

Fondsrådet, heller ikke kan forlange at få sager på Fondsrådets dagsorden.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jamen jeg er fuldt ud klar over, at Forbrugerombudsmanden ikke er medlem af Fondsrådet.

Men mit spørgsmål gik altså i retning af: Hvorfor nægte at optage en sag på Fondsrådets dagsorden? For det er selvfølgelig en sag, der ligger inden for Fondsrådets arbejds- og opgaveområde; det er jo ikke noget, der ligger uden for.

Jeg har lidt svært ved at se, hvad Fondsrådet skulle have ud af at nægte, at den blev optaget.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg er da sikker på, at hvis det er således, at Forbrugerombudsmanden har en idé til noget, som Fondsrådet burde drøfte, og Forbrugerombudsmanden fremsender sådan et forslag til Fondsrådet, så vil Fondsrådet da sætte det på dagsordenen, hvis de finder det rimeligt og fornuftigt.

Man skal jo også huske på, at nu får forbrugerrepræsentanter plads i Fondsrådet, og de har selvfølgelig også mulighed for som medlemmer af Fondsrådet at bede om at få sager på dagsordenen. Så de vil selvfølgelig da lytte til Forbrugerombudsmanden, går jeg ud fra. Og finder de Forbrugerombudsmandens forslag rimelige, vil de jo qua medlemskabet i Fondsrådet kunne forlange de pågældende sager på dagsordenen.

Men jeg synes ikke, det er logisk, at man kan forlange at få en sag på dagsordenen i et råd, som man ikke selv er medlem af. Forbrugerombudsmandens rolle i forhold til Fondsrådet er at medvirke i de specifikke sager, som er nævnt i lovforslaget, hvor han skal være med til at udtale sig. Derfor synes jeg faktisk, at tingene hænger meget godt sammen, som de er; og jeg tror, det kommer til at fungere rimeligt.

Formanden:

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Traditionen tro er der vel anledning til at indlede en ordførertale med at kritisere, at materialerne kommer meget sent over. Men mit gode hjerte løb af med mig, så jeg nøjedes med at kritisere det og så alligevel gennemføre førstebehandlingen, for ellers ender det med, at formanden siger, vi bare kan forlænge mødeperioden.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg enig i, at det har været problematisk, at der har været to myndigheder med overlappende kompetencer. Det problem er jo helt åbenlyst.

Til gengæld er det et problem, synes jeg, at regeringen har valgt den forkerte løsning ved at svække Forbrugerombudsmandens status og styrke Fondsrådet, for de erfaringer, som vi på baggrund af de debatter, vi har haft her om den finansielle sektor gennem de senere år, på baggrund af de sager, der har været i offentligheden, er, at vi må sige, at den finansielle sektor jo ikke er kendt for at være den mest forbrugervenlige – altså hvad angår åbenhed.

Derfor er der altså behov for, at nogle udefra er med til at sikre, at der bliver lavet nogle ordentlige god skik-regler. Og dermed mener jeg, at Forbrugerombudsmanden skulle have spillet en lang stærkere rolle.

Omvendt vil jeg også gerne medgive efter det, jeg har nået at læse af høringssvarene og notatet og dermed set de ændringer, der er sket, at ministeriet har lyttet konstruktivt til en del af høringssvarene. Der skal selvfølgelig også kvitteres for, at lovforslaget har undergået en forbedring i forhold til udgangspunktet.

Derfor vil vi med den kritiske indgangsvinkel, vi har til, at Forbrugerombudsmandens rolle bliver svækket, alligevel gå konstruktivt, men kritisk ind i udvalgsarbejdet for at sikre, at vi får en bedre forbrugerbeskyttelse, for det helt afgørende er, at der alt anden lige er et ulige forhold mellem den finansielle sektor og forbrugeren, og der mener vi, det er meget vigtigt, at forbrugerbeskyttelsen kommer i højsædet.

Om de andre dele af lovforslaget, som jo primært går på insiderregisteret, har vi ikke nogle umiddelbare indvendinger; det ser meget fornuftigt ud. Men som sagt vil vi under udvalgsarbejdet gå meget kritisk igennem de dele, der har med forbrugerbeskyttelsen og Forbrugerombudsmandens status at gøre, for at se, om vi undervejs kan sikre, at vi får rettet op på de svagheder, vi mener der ligger i forslaget.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu siger hr. Ole Sohn, at Forbrugerombudsmanden bliver svækket, og det forstår jeg er sådan lidt negativt set fra hr. Ole Sohns synsvinkel. Men må jeg godt spørge: Er det interessante her ikke, om forbrugerbeskyttelsen er stærkere eller svagere efter dette lovforslag?

Og der vil jeg sige – og det er det, jeg godt vil spørge hr. Ole Sohn, om hr. Ole Sohn ikke er enig med mig i – at faktisk bliver forbrugerbeskyttelsen klart styrket med dette lovforslag, fordi de retningslinjer, der nu lægges op til at økonomi- og erhvervsministeren kan udstede, har en langt stærkere retskraft end retningslinjer, som Forbrugerombudsmanden kan udstede.

Det er vel det, der i sidste ende er mere interessant, altså om forbrugerbeskyttelsen bliver stærkere, end om forbrugerombudsmandsinstitutionen som sådan står lidt stærkere eller lidt svagere i forhold til pengeinstitutter og andre finansielle virksomheder efter dette her.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Med fare for at blive udråbt som radikal vil jeg sige både-og. Det er klart en fordel, at retskraften i de udmeldinger, der kommer fra ministeriet, bliver stærkere. Altså man får en bekendtgørelse; bekendtgørelser har en stærkere retskraft end en udmelding fra Forbrugerombudsmanden. Helt enig.

Min kritik går på Forbrugerombudsmandens rolle i udarbejdelsen, at man kunne have givet ham muligheder ved at udstede nogle mere bindende retningslinjer. Man kunne have valgt en anden model, og det er det, min kritik går på, ikke at man får nogle mere bindende regler; det er jeg helt med på. Det er jo alt anden lige en fordel. Det er grundlaget for, hvordan de bliver til, kritikken går på.

Men som jeg også sagde: Jeg medgiver, at i forhold til det oprindelige lovforslag er der sket en forbedring undervejs, og det er den positive kvittering, jeg gerne vil give. Og så vil jeg gå høringssvarene og lovforslaget igennem med en tættekam for at se, om det er tilstrækkeligt, eller om det skal rettes mere op. Jeg tror, det er det sidste, der er tilfældet.

Kl. 18.55

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Dette lovforslag indebærer, at Forbrugerombudsmandens kompetence til at fastsætte regler om god værdihandelsskik overføres til økonomi- og erhvervsministeren. Umiddelbart er der tale om et fremskridt i forhold til det forslag, som økonomi- og erhvervsministeren fremsendte til høring, og hvor beføjelserne blev overladt til Det Finansielle Virksomhedsråd. Alligevel mener vi stadig, at der er tale om et forslag, som forringer forbrugernes vilkår på det her område

i stedet for at gennemføre en tiltrængt forbedring.

Behovet for større retssikkerhed og styrkelse af forbrugerhensynet inden for den finansielle sektor er dokumenteret af en lang række sager, som Forbrugerombudsmanden har ført inden for det her område. Enhedslisten synes, at ministeren i stedet for burde overveje nogle af de metoder, man bruger i andre lande, jævnfør f.eks. Dansk Aktionærforenings henvisning til Finland og England.

I det hele taget tyder meget på, at der er brug for et langt mere grundigt og seriøst forarbejde, inden der vedtages en endelig lovgivning på det her område. Således var høringsfristen på dette forslag ikke mere end godt 14 dage, og adskillige af de høringsberettigede parter har givet udtryk for, at de gerne vil indgå i et seriøst lovgivningsarbejde på området, hvis der er afsat den fornødne tid. Der har altså ikke i forbindelse med denne ombæring af lovgivningen været afsat den fornødne tid. Det er vurderingen fra de høringsberettigede parter.

Enhedslisten er enig i, at der er et stort behov for at få mere styr på insideres private handel med aktier i deres respektive selskaber gennem etablering af et insiderregister og udvidelse af forbud mod insiderhandel. Vi vil så under udvalgsarbejdet børe lidt mere i, om den udformning, som det her forslag har fået, er tilfredsstillende set i forhold til høringsvarene.

Formanden:

Fru Colette Brix som ordfører.

Colette L. Brix (DF):

Ja, desværre har min sidemand vistnok taget min ordførertale med sig, men vi klarer det nok endda.

Dansk Folkeparti støtter lovforslag nr. L 172, og vi er selvfølgelig fuldstændig enige i, at insiderhandel skal der slås ned på, og det skal være så umuligt, som det overhovedet kan være.

Der skal selvfølgelig også være den fornødne klarhed på området, og der skal være forbrugerbeskyttelse på hele værdipapirhandelens område.

Derudover vil jeg ikke sige så meget mere. Jeg håber, min sidemand har brug for min ordførertale i aften, når hun skal sove.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er meget, meget svært at gennemskue, hvad der er godt, og hvad der skidt i det

lovforslag her. Der skal ikke være tvivl om, at vi fra vores side mener, at det er utrolig vigtigt, at vi har gennemsigtighed, kontrol og stærke regler for moral og god skik på dette område, især også hvis vi vil opbygge en folkelig aktieejerkultur, noget, som man jo er meget bedre til i eksempelvis Sverige, og som vi mener er nyttigt også for den folkelige medlemmen i virksomhederens betingelser og liv osv. Vi tror, det giver en større samhørighed imellem lønmodtagere, pensionister, virksomheder osv. Så derfor er det et meget, meget vigtigt område her.

Vi kan ikke helt gennemskue, hvad der ligger i det her med, at man nu trækker bemyndigelsen ind til ministeren. Det er da helt klart, at det er nyttigt, at det er på politisk gennemskuelig led, at reglerne fastsættes. Men at vi ikke stadig væk har brug for Forbrugerombudsmanden til at være vagthunden, der beskytter forbrugernes interesser, det kan vi faktisk ikke rigtig forstå. Så vi vil gerne bore i det under udvalgsbehandlingen.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først tak til dem, som støttede forslaget.

Jeg kan sige, at denne sag med kompetenceproblemerne mellem Fondsrådet og Forbrugerombudsmanden var og er uholdbart. Det har jeg tilkendegivet mange gange. I øvrigt er det jo et arvestykke, som ministeren har overtaget.

Der bliver rejst et spørgsmål fra hr. Frode Sørensen om Forbrugerombudsmandens mulighed for også i fremtiden at kunne anlægge civile retssager. Jeg kan sige, at jeg er helt klar til at foretage en præcisering af lovforslagene, så det kommer til at stå mere klart, at Forbrugerombudsmanden også i fremtiden vil have mulighed for at anlægge civile retssager om god skik på området.

Kl. 19.00

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Sohn og hr. Frode Sørensen og andre også, at vi har forhandlet det her forslag, fordi vi ikke kunne leve med kompetenceproblemerne. Jeg vil sige, som det også fremgår af materialet, at lovforslaget har undergået store forandringer på det område. Vi er faktisk i en situation, hvor vi står med et lovforslag, som Forbrugerrådet har nikked til, og som branchen har nikked til.

Så vil jeg lige sige til hr. Ole Sohn med hensyn til beskyldningerne om, at høringsvarene ikke har været ude til tiden, at det er noget, jeg er begyndt at se meget efter på baggrund af den de-

bat, der har været. Høringssvarene er sendt til Folketinget den 5. april. Det er rigtigt, at så har vi måttet bruge tid på at lave et høringsnotat, men høringssvarene er sendt ud den 5. april. Høringsnotatet, der så summer op, er sendt ud i går, den 10. april.

Til hr. Frode Sørensen, som spurgte, om jeg ville kommentere de tvistigheder, der har været imellem Forbrugerombudsmanden og branchen, kan jeg sige, at jeg har ikke tænkt mig at kommentere tvistighederne mellem Forbrugerombudsmanden og branchen her fra talerstolen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge-Dahl Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 173: Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om banker og sparekasser, lov om fondsmæglerselskaber, lov om forsikringsvirksomhed, lov om realkredit, lov om forsikringsformidling med flere finansielle love, lov om et skibsfinansieringsinstitut samt lov om markedsføring. (Bidragsstruktur, præcisering af kompetenceforholdet ved udstedelse af regler om god skik, nyt kapitalinstrument, fortrinsstilling i konkurs til obligationsejere og swapparter).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 21/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Rikke Hvilshøj (V):

Da Venstres ordfører vedrørende dette lovforslag, nr. L 173, ikke har mulighed for at være til

stede, har jeg lovet at fremføre Venstres synspunkt.

Lovforslaget indeholder foruden præciseringen af kompetenceforholdet ved udstedelse af regler om god skik, som allerede er blevet debatteret i forbindelse med lovforslag nr. L 172, en række yderligere tilpasninger og ændringer som led i processen med at harmonisere og ensrette den finansielle lovgivning.

Venstre bifalder, at der bliver taget endnu et skridt på vejen mod en fælles lov for den finansielle sektor, således at ensartede produkter i højere grad kan behandles ens, og således at der opnås et bedre overblik med mulighed for forenklinger.

Som tidligere nævnt noterer Venstre med stor tilfredshed, at der med lovforslaget etableres en klar kompetencefordeling til afløsning af den nuværende situation med overlappende kompetencer på god skik-området. Det er, som jeg har fremført tidligere, klart i forbrugernes og virksomhedernes interesse.

Der indsættes et kapitel om afgiftsbestemmelserne, hvoraf det fremgår, hvorledes de enkelte typer af finansielle virksomheder bidrager til dækning af Finanstilsynets udgifter. Forslaget indeholder bestemmelser om afgiftens størrelse samt om beregningsmodel. Denne fremgangsmåde bidrager til større klarhed om de enkelte virksomheders finansieringsforpligtelser.

Der indføres endvidere mulighed for, at virksomhederne kan indregne en ny form for kernekapital i overensstemmelse med Baselkomiteens retningslinjer. Af konkurrencemæssige årsager er det vigtigt, at danske institutioner får samme mulighed for at tiltrække international kapital som virksomheder i andre lande.

På samme måde indeholder lovforslaget et forslag om, at ejere af obligationer i Skibskreditfonden skal have fortrinsstilling ved konkurs. Det vil have stor betydning for mulighederne for at afsætte disse papirer og derved muligheden for at yde lån på konkurrencemæssige vilkår.

Uden at gå i detaljer vil jeg godt her til sidst fremhæve forslaget om beskyttelse af kautionister uden for erhvervsforhold. Reglerne indeholder en række beskyttelsesforanstaltninger for kautionisterne, og ud over at udtrykke tilfredshed med forslaget nævner jeg også reglerne af en anden årsag, nemlig at de er baseret på forhandlinger mellem Forbrugerrådet og Finansrådet.